

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1244/2025
24.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владисаве Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Маринковић, адвокат из ..., против туженог „Електропривреда“ АД са седиштем у Београду, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4005/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној 24.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4005/24 од 18.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4005/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2382/21 од 04.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 4. анекса уговора о раду од 05.02.2015. године, закљученог између тужиоца и тужене у делу у којем је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.993 због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништава одредба члана 1. анекса уговора о раду од 29.03.2017. године, закљученог између тужиоца и правног претходника туженог у делу којим је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.149 због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности избог повреде забране дискриминације. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4005/24 од 18.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је оценио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. О основаности захтева за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду у погледу начина дефинисања основне зараде за тужиоца, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 171. став 1, 172, 33. став 1. и 104. Закона о раду – „Службени гласник РС“ број 24/05...75/14). Образложења побијаних пресуда за одлуке о одбијању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је тужбом од 30.03.2021. године захтевао утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду, који је тужилац закључио са туженим, а којим анексом је измењен део уговора о раду који се односи на обрачун и исплату плате.

Како се тужбени захтев односи на оцену законитости анекса уговора о раду а не на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић